

Arrest

nr. 296 378 van 27 oktober 2023
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. SEURYNCK
Cogels Osylei 61
2600 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift X, die verklaart van Venezolaanse nationaliteit te zijn, op 27 juli 2023 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 28 juni 2023 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 14 september 2023 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 25 september 2023.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster diende op 9 februari 2023 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Verweerder deelde op 12 mei 2023 aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen mee dat, aangezien zij niet binnen de vijftien dagen gevolg gaf aan de oproeping om zich op 26 april 2023 aan te melden, verzoekster wordt geacht afstand te hebben gedaan van haar verzoek om internationale bescherming.

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie nam op 28 juni 2023 ten aanzien van verzoekster de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekend schrijven van 29 juni 2023 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“De heer / mevrouw, die verklaart te heten,

naam: [A.P.]
voornaam : [M.X.]
nationaliteit : Venezuela

[wordt] het bevel gegeven om het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING :

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van het/de volgend(e) artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

Overwegende dat betrokkene opgeroepen werd om zich op 26.04.2023 aan te bieden bij de Dienst Vreemdelingenzaken, doch hieraan binnen de vijftien dagen geen gevolg gaf, wordt betrokkene in toepassing van artikel 51/5, § 1, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen geacht afstand gedaan te hebben van dit verzoek om internationale bescherming.

(1) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.

In toepassing van artikel 74/13, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdt de minister of zijn gemachtigde bij het nemen van een beslissing tot verwijdering rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land:

Hoger belang van het kind

Niets uit het dossier van betrokkene wijst erop dat betrokkene minderjarige kinderen zou hebben in België of in een andere lidstaat.

Gezins- en familieleven

Niets uit het dossier van betrokkene wijst erop dat betrokkene gezins- of familieleden zou hebben in België of in een andere lidstaat.

Gezondheidstoestand

Geen medische elementen in het dossier die een verwijdering in de weg staan. Betrokkene bracht geen medische attesten aan, noch bevat het dossier een aanvraag 9ter.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 (dertig) dagen.

Indien u geen gevolg geeft aan dit bevel om het grondgebied te verlaten binnen de voorziene termijn, of indien dit bevel niet verlengd wordt op instructie van de Dienst Vreemdelingenzaken, kunnen de bevoegde politiediensten zich naar uw adres begeven. Zij zullen dan kunnen controleren en vaststellen of u daadwerkelijk vertrokken bent van zodra de termijn van het bevel om het grondgebied te verlaten of de verlenging ervan verstreken is. Indien u nog steeds op het adres verblijft, kan dit leiden tot overbrenging naar het politiecommissariaat en vasthouding met het oog op verwijdering."

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoekster werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat geen standpunt dient te worden ingenomen inzake de kosten van het geding.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoekster voert in een enig middel de schending aan van artikel 74/13 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het evenredigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

Haar betoog luidt als volgt:

“9. De verwijderingsmaatregel heeft een facultatief karakter.

Zelfs al zou er sprake zijn van een gebonden bevoegdheid op grond van artikel 7 van de Vreemdelingenwet, dient te worden opgemerkt dat er sprake is van een strijdigheid van deze bepaling met artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet.

Artikel 7, §1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

‘Onverminderd meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag, kan de minister of zijn gemachtigde of, in de in 1°, 2°, 5°, 9°, 11° of 12° bedoelde gevallen, moet de minister of zijn gemachtigde een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde termijn te verlaten afgeven aan de vreemdeling die noch gemachtigd noch toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk of om er zich te vestigen:

1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten’

Artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

‘Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land.’

Het kan niet betwist worden dat een bevel om het grondgebied te verlaten een verwijderingsmaatregel is die onder ‘Titel IIIquater. Bepalingen van toepassing op de terugkeer van de onderdanen van derde landen die illegaal op het grondgebied verblijven’ valt. Hieruit volgt dat de gemachtigde van de staatssecretaris wel degelijk over een discretionaire bevoegdheid bij het uitvaardigen van een bevel om het grondgebied te verlaten beschikt.

In de mate dat artikel 7 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat er sprake is van een gebonden bevoegdheid en artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet voorschrijft dat er sprake is van een discretionaire bevoegdheid, dient inderdaad te worden opgemerkt dat deze twee bepalingen met elkaar strijden. In dit opzicht speelt het beginsel ‘lex specialis derogat generali’. De uiteenzetting onder ‘Titel IIIquater. Bepalingen van toepassing op de terugkeer van de onderdanen van derde landen die illegaal op het grondgebied verblijven’ maakt daarbij op evidente wijze de lex specialis uit.

10. Verzoekster terugsturen naar Venezuela is schadelijk voor haar gezondheidstoestand en fysieke integriteit.

Een en ander heeft voor verzoekster belang nu Venezuela, nota bene door de Belgische overheid zelf, bekend staat als ‘een van de meest gevaarlijke landen ter wereld’. Ook verzoekster, die vanwege haar gezondheidstoestand niet weerbaar is, heeft dit gevaar ten lijve mogen ondervinden aangezien er doodsb bedreigingen naar haar adres waren gericht.

Bovendien werd aangetoond dat verzoekster diabetes type 2 heeft en een terugkeer naar Venezuela niet wenselijk is voor haar gezondheidstoestand.

Zo raadde de dokter van verzoekster een terugkeer af vermits hij stelde dat ‘de ziekte dient opgevolgd te worden met regelmatige bloedonderzoeken (minstens 3-maandelijks) om de medicatie en mogelijke nevenwerkingen hiervan op te volgen en op punt te stellen. Het is onduidelijk of deze opvolging in het land van herkomst (Venezuela) voorzien kan worden. Een slecht behandelde diabetes kan nefaste gevolgen hebben op de gezondheid, zowel op korte als op lange termijn’ (stuk 2).

De behandeling van diabetes type 2 in Venezuela werd reeds in onafhankelijke studies als 'ongestructureerd', 'ondergefinancierd' en 'niet adequaat' bestempeld.

Zo luidt de conclusie in de studie van *Diabetes Care in Venezuela* (stuk XY) als volgt:

'In local populations, structured lifestyle intervention in accordance with the DPP improves cardiovascular health. Notwithstanding this, Venezuela faces a fragmented health system caught up in a torrent of social and political transformation. This leads to the prevailing underfunded and uncoordinated health services. Consequently, the Venezuelan diabetes prevention programs are not structured and the treatment programs support only a small proportion of the population affected by and at risk for diabetes.'

Vrij vertaald:

'In lokale bevolkingen verbetert een gestructureerde levensstijlinterventie volgens de DPP (Diabetes Prevention Program) de cardiovasculaire gezondheid. Desondanks heeft Venezuela te maken met een gefragmenteerd gezondheidssysteem dat verstrikt is geraakt in een stroom van sociale en politieke transformaties. Dit leidt tot een voortdurend ondergefinancierde en onsamenhangende gezondheidsdiensten. Bijgevolg zijn de diabetespreventieprogramma's in Venezuela niet gestructureerd en ondersteunen de behandelingsprogramma's slechts een klein deel van de bevolking dat wordt getroffen door diabetes en risico loopt op diabetes.'

Voorts staat het volgende te lezen in de studie van *Institutions, crisis and type 2 diabetes policy in Venezuela* (stuk XY):

'One reoccurring problem has been reliable access to medication for self-care treatment. In fact, researchers find that there is often a shortage of diabetic medicine and that they are high in prices. With the costs for medications high, persons with diabetes have been inconsistent with their treatment and have not had a chance to effectively control their condition. In other instances, due to fear of not having sufficient access, persons with diabetes have had to purchase more than their share of medication in stores. However, the lack of access to medicine in general, as well as medical diagnostics and hospital equipment, has been further compounded by the recent economic and political crisis. In this context, persons with diabetes have tried to obtain medication from elsewhere, at times travelling to neighbouring Colombia to obtain medicine.'

Vrij vertaald:

'Een terugkerend probleem is de betrouwbare toegang tot medicatie voor zelfzorgbehandeling. Onderzoekers constateren dat er vaak een tekort is aan diabetesmedicijnen en dat de prijzen hoog zijn. Omdat de kosten voor medicijnen hoog zijn, zijn mensen met diabetes inconsequent met hun behandeling en hebben ze geen kans gehad om hun aandoening effectief onder controle te houden. In andere gevallen hebben diabetici uit angst voor onvoldoende toegang meer dan hun deel van de medicijnen in de winkel moeten kopen. Het gebrek aan toegang tot medicijnen in het algemeen en medische diagnoses en ziekenhuisapparatuur is echter nog verergerd door de recente economische en politieke crisis. In deze context hebben diabetici geprobeerd om elders medicijnen te verkrijgen, waarbij ze soms naar het buurland Colombia reisden om medicijnen te kopen.'

De conclusie van de desbetreffende studie luidt als volgt:

'Venezuela's ongoing political, economic and humanitarian crisis situation continues to pose several challenges to the government's ability to ensure the effective provision of diabetic self-care management services. While enduring political, economic and humanitarian crisis poses several challenges, a more adequate explanation of this policy situation requires an analysis of the effects of crisis on Venezuela's healthcare system, the fragmentation of primary care institutions, and how this context generates incentives for health officials to engage in corrupt behaviour rather than striving to improve state capacity in providing these services. Venezuela's deteriorating diabetic situation can benefit from explanations that take politics and institutions more seriously, in turn, providing an approach that provides alternative insight into explaining why persons with type 2 diabetes are not receiving adequate self-care management services.'

Vrij vertaald:

'De aanhoudende politieke, economische en humanitaire crisissituatie in Venezuela blijft verschillende uitdagingen vormen voor het vermogen van de overheid om de effectieve levering van diensten voor zelfzorgmanagement voor diabetici te garanderen. Hoewel de aanhoudende politieke, economische en humanitaire crisis verschillende uitdagingen met zich meebrengt, vereist een adequatere verklaring van deze beleidssituatie een analyse van de effecten van de crisis op Venezuela's gezondheidszorg-systeem, de fragmentatie van instellingen voor eerstelijnsgezondheidszorg en hoe deze context stimulansen genereert voor ambtenaren in de gezondheidszorg om zich in te laten met corrupt gedrag in plaats van te streven naar het verbeteren van de capaciteit van de staat om deze diensten te verlenen. De verslechterende diabetessituatie in Venezuela kan baat hebben bij verklaringen die de politiek en de instellingen serieuzer nemen en die op hun beurt een benadering bieden die een alternatief inzicht verschaft in de verklaring waarom personen met type 2 diabetes geen adequate diensten voor zelfzorgbeheer ontvangen..'

11. Verzoekster terugsturen naar Venezuela heeft een buitensporig karakter.
Het redelijkheidsbeginsel is geschonden wanneer de overheid bij afweging van de belangen niet in redelijkheid tot het genomen besluit had kunnen komen.

Indien verweerder op basis van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet rekening had gehouden met de specifieke gezondheidssituatie van verzoekster en het gevaar dat zij zou oplopen in haar land van herkomst, had deze kunnen vaststellen dat het nemen van een bevel om het grondgebied te verlaten niet in verhouding stond met de actuele situatie van verzoekster."

3.2. Allereerst moet worden geduïd dat verzoekster door aan te geven dat zij van oordeel is dat er in casu geen verplichting bestond voor verweerder om een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten te nemen niet aantoonde dat artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet, het evenredigheidsbeginsel of het redelijkheidsbeginsel werd geschonden.

Daarenboven moet worden opgemerkt dat verweerder, overeenkomstig artikel 7, eerste lid van de Vreemdelingenwet, indien hij vaststelt dat een vreemdeling, die noch gemachtigd noch toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk of om er zich te vestigen, in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van de Vreemdelingenwet vereiste documenten, in regel, moet overgaan tot het nemen van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Enkel indien meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag van toepassing zijn speelt deze verplichting niet. Het feit dat in artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet is bepaald dat verweerder bij het nemen van een beslissing tot verwijdering rekening dient te houden met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land doet aan het voorgaande geen afbreuk. Artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet is er slechts op gericht verweerder te verplichten bepaalde gegevens die er zouden kunnen toe leiden te besluiten dat meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag een beletsel vormen om een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten te nemen in aanmerking te nemen. Wanneer verweerder evenwel vaststelt dat in een individueel geval niet blijkt dat hogere rechtsnormen een beletsel vormen om een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten te nemen, dan speelt de in artikel 7, eerste lid van de Vreemdelingenwet voorziene verplichting onverkort en is er geen sprake van een discretionaire bevoegdheid. Indien verweerder een gebonden bevoegdheid heeft dan kan niet dienstig worden verwezen naar het evenredigheidsbeginsel of het redelijkheidsbeginsel. Deze beginselen van behoorlijk bestuur zijn immers slechts van toepassing in het geval het bestuur enige beoordelingsvrijheid heeft.

Verzoekster licht verder uitvoerig toe waarom zij zelf van oordeel is dat een eventuele terugkeer naar Venezuela schadelijk is voor haar gezondheidstoestand en haar fysieke integriteit. Zij zet hierbij haar medische situatie uiteen. Met deze toelichting en de bij haar verzoekschrift gevoegde stukken toont zij evenwel opnieuw niet aan dat verweerder de verplichting die voortvloeit uit artikel 74/13, om bij het nemen van een beslissing tot verwijdering rekening te houden met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land, niet heeft gerespecteerd. Een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing toont aan dat verweerder, die uitdrukkelijk heeft verwezen naar voormelde wetsbepaling, wel aandacht had voor deze verplichting. Verzoekster kan verder niet stellen dat verweerder het evenredigheidsbeginsel of het redelijkheidsbeginsel schond door de medische problematiek en de voorgehouden problemen in haar land van herkomst die zij in haar verzoekschrift uiteenzet niet nader bij zijn besluitvorming te betrekken, aangezien zij zich, zonder redengeving, niet aanmeldde bij verweerder nadat zij was opgeroepen voor een

gehoor. Verweerder kan uiteraard geen rekening houden met allerhande gegevens die verzoekster, ondanks het feit dat haar hiertoe de mogelijkheid werd geboden, niet heeft meegedeeld. De bestreden beslissing verhindert verzoekster ook niet om een nieuw verzoek om internationale bescherming in te dienen of om op medische of andere gronden een verblijfsmachtig aan te vragen.

De beschouwingen van verzoekster laten de Raad niet toe een schending van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet, van het evenredigheidsbeginsel of van het redelijkheidsbeginsel vast te stellen.

Het enig middel is ongegrond.

4. Korte debatten

Verzoekster heeft geen gegrond middel aangevoerd dat kan leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig oktober tweeduizend drieëntwintig door:

G. DE BOECK, voorzitter

T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK